

1 Almægtige og kære Gud,
 halleluja,
nu folder skabningen sig ud,
 halleluja,
i lys og sang, i blomst og frugt,
 halleluja,
for du gør alting godt og smukt,
 halleluja,
pris vor skaber, pris vor skaber,
 halleluja!

2 Skønt ingen skabning véd dit navn,
har du al verden i din favn,
som broder Sol med velbehag
omfavner alt ved højlys dag.

3 Af solens lyse brodersind
får søster Måne alt sit skin,
mens stjerner, deres søskend' små,
med glade øjne ser derpå.

4 Se, broder Vind har sky'r i bånd,
usynlig som din egen Ånd,
han skaber, medens kornet drær,
det gode vejr og al slags vejr.

5 Se, broder Myre, klog som få,
har alt, hvad han kan slæbe på,
mens søster Sommerfugls fornuft
omtåges helt af blomsterduft.

6 Vor søster Vand gør livet nyt,
hun spejler himlen i en pyt,
hun bærer oppe køl og kryb,
hun gemmer døden i sit dyb.

7 Vi frygter også broder Ild,
bevar os, Gud, når han blir vild,
men tak for ham, der ganske tyst
gør hele livet varmt og lyst.

8 Men døden truer hvert sekund
vor svage krop med meget ondt;
o gode Gud, gør døden god
som moder Jord, der tar imod.

9 Pris være dig for moder Jord,
hun føder os med alt, som gror;
på denne jord din Søn har trådt,
og hvor han er, blir alting godt.

10 Vi bøjer os i tak for den,
som blev vor søster, bror og ven,
vor far og mor, som i dit sted
i kærlighed har båret med.

11 Dit ansigt, intet øje så,
dit navn, hver skabning grunder på,
forklares i en solopgang,
hvor alting foldes ud i sang.

12 Så pris med hjerte, mund og hånd,
 halleluja,
Gud Fader, Søn og Helligånd,
 halleluja!
Den mindste kerne, lyd og gnist,
 halleluja,
lovsynger dig fra først til sidst,
 halleluja,
pris vor skaber, pris vor skaber,
 halleluja!

Frans af Assisi 1225 og 1226.
Johannes Jørgensen 1895.
Johannes Johansen 1978.